

בית שמאי פרק שלשה עשר יבמות

מסורת הש"ס

ז א מ"י פ"ח מ"ח
גירוסין ה' עז מ"ח
ע"ן כ ט"ש"ע א"י"ע
ס"י ק"ט ט"י י"א ו"ס"י
ק"ט ט"י י"ד :
ח ב ב מ"י פ"ד מ"ח
א"ש"ת ה' ז ו"י"א
מ"ח גירוסין ה' ז
ס"ט ע"ן מת ט"ש"ע
ט"ט ס"י מג ט"י כ
ו"ס"ן ק"ט ט"י א ב :

מיד דהוה אבעלת הגט . הקשה רבינו יהודה א"כ מיאנה בצעל אמאי מותרת לאביו נישוח מיד דהוה אבעלת הגט שאכורה לאביו ואומר דשמה הכא שייך למתח טפי כיון שאינה אשתו ואינה אכורה במיאון ה"ה דגט לא אכר לה כיון שאינה אשתו :

מאן לא הוה לו אמר אביו רב . משמע אבל ר' אושעיא הודה לו ומיאנה בזה מותרת לאחין דקאמר הייט לכל האחין ה"ל כרבי אושעיא דאמר אינה ממאנת לזיקתו מאן לא הוה לו רבי אושעיא דיש לו דאין מיאון לכולה זיקה אבל רב אחי הודה לו דאית ליה אין מיאון לחי זיקה הא לכולה זיקה יש מיאון והא דקאמר מותרת לאחין הייט אף לו כיון דאין מיאון לחי זיקה איכא דאמרי אמרו רב אחי וכל שכן ר' אושעיא וכן פירש בקונטרס :

תרי קיטרי עבדו ביה . בירושלמי פריך ליה העושה דבר שלא כשורה מתיירין ערוה שלו ומשני רב מסדא (יה) הלא אמרה עברה ומיאנה מן הגשואין וסלא בפניו על דעתיהו דביט שמיא מילונה מיאון ואין זו קושיא כי"כ דאיכא למימר דקידושי קטנה דרבנן ניהו ואפקעינהו רבנן לקידושין מנייהו :

מבשרין בשנים . הוא דהין צמד אלא שארין לעדות שמיאנה :

הלכה כאוהו הווג . פ"ח דוקא בדיעבד אבל לדעתיה לא דמכשיים ידעבד משמע : אחי

אמר אביו רב רבא אמר רבי אושעיא ואמרי לה רב אסי : בית שמאי אומרים בפניו וכו' : תניא אמרו להן בית הלל לבית שמאי והלא פישון הגמל מיאנה אשתו שלא בפניו אמרו להן ב"ש לבית הלל פישון הגמל במדה כפוישה מדר לפיכך מדרו לו במדה כפוישה מדקא אכיל פירי פשיטא נשואה היא והאמרי ב"ש נשואה לא כמאנה תרי קיטרי עבדו ביה : בית שמאי אומרים בפני בית דין וכו' : תנן התם *החליצה והמיואנין בשלשה מאן תנא אמר רבה בית שמאי היא אב"י אמר אפי' תימא בית הלל עד כאן לא קאמרי בית הלל אלא דלא בעינן מומחין אבל שלשה בעינן כדתניא *בית שמאי אומרים בפני בית דין וב"ה אומרים בפני בית דין ושלא בפני בית דין ואלו מודים שצריך שלשה רבי יוסי בר יהודה ורבי אלעזר ברבי *שמעון מבשרין בשנים אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן הלכה *כאותו הווג : בית שמאי אומרים תמאן וכו' : והא מיאנה חדא זימנא אמר שמואל עד שתגדיל ותאמר רוצה אני במיאונים הראשונים עולא אמר תרתי קתני או שתמאן ותגדיל ותיארים או שתמאן ותנישא לאלטר בשלמא עולא היינו דקתני עד שתגדיל *ותנישא אלא לשמואל עד שתגדיל ותאמר מיבעי ליה קשיא : **מתני'** אי זו היא קטנה שצריכה למאן כל שהשיאוה אמה *ואחיה לדעתה יהשיאוה שלא לדעתה אינה צריכה למאן רבי תנינא בן אנטיגנוס אומר 'כל תינוקת שאינה יכולה לשמור קידושיה אינה צריכה למאן ר' (ג) אלעזר אומר אין *מעשה קטנה כלום אלא כמפתה בת ישראל לכהן לא תאכל בתרומה בת כהן לישראל תאכל בתרומה רבי אליעזר בן יעקב אומר כל עכבה שהיא מן האישי כאילו היא אשתו כל עכבה שאינה מן האישי כאילו אינה אשתו : **גמ'** אמר רב יהודה ואמרי לה במתניתא תנא בראשונה היו כותבין גפ מיאון לא רעינא ביה ולא צבינא ביה ולית אנא בעיא להתנסבא ליה כיון דחוז דנפיש דיבורא אמרי

ומיא עקרא . שלא תהא לריכה גט לביאחו דהא אמרי ב"ה ממאנת ביבס דומיא דבעל : נישואין קמאי עקרא . וזבז אין כאן זיקה : כל שיכולם למאן . בפרק קמא (ל"ג ב) צחו קטנה הגשואה לאחיו ולא קיבל אחיה קידושין כגון שהשיאה אביה תחלה לאחר וגתגרשה והיא יתומה צחי הכז ויכולה למאן ולא מיאנה בו ומה לרסה מוללת (ג) שאינה לרס הכז להפטר משום לרס ערוה האיל והכז יכולה למאן אינן נישואין גמורין ולא מתייבמת האיל ולא מיאנה הכז היא לה הך לרס ערוה במקלט : **לרס ערוה שאני** . דאע"ג דמהני מיאון לקטנה יבמה בעלמא למיפק בלא חליצה לא מהני לגבי ערוה אס מיאנה בציבוי שהוא יבמה למיחוי לרסה מותרת ליבס : **דאני רמי צר יתוקאל** . קטנה שמיאנה בצעל מותרת ליבסא לאביו (ד) דעקרתיה לא לנשואין והיא כאלוה ומפוסה אבל מת בעלה ולא מיאנה בו ומיאנה ביבס אע"ג דנפקא בלא חליצה אלמא נישואין קמאי עקרא אפי"ה אכורה לאביו מפני מראית העין דמשעת נפילה דהאי נישואין קמאי למיפל קמי יבס ולהצריכה מיאון לגבי יבס נראית כלוה של חמיה : **ס"ג** . אע"ג דעקרא לנישואין קמאי נראית לרסה כלרס צחו האיל והאנו נישואין אחיו צבחו למרמי קמיה : **מיאנס** . יבמה באחד מן האחין יבמין אכורה לטבין : **אבעלת הגט** . אס נתן לה האחד גט פסלה על כולן : **אמר אביו רב** . לא הודה לו דאיהו אמר לעיל מיאנה בזה אכורה ליה : **רבי אושעיא לא הודה לו** . מדקאמר ר' יוחנן מותרת לאחין אע"ג דאיהו גופיה נמי במשמע ומיהו אי איכא אחין אין דהוה ליה מיאון לחי זיקה כרב אחי אבל צמד יבס דמיאנה צזיקה שלימה אכורה ולרבי אושעיא אפי' צמד יבס נמי שריא דאין מיאון לזיקה : **ואמרי לס רב אסי** . נמי לא הודה לו וכל שקן רבי אושעיא דרבי יוחנן דוקא לאחין אמר ולא לו : **במדס כפוישה מדר** . כפוישה מדר לשון חלואה כמודד בשולי המדה וחצרו מלאכה בתוספתא דהלכות קדירה שהיא כחונה כ' היתה כפוישה לשון הכפוישי באפר (איכס ג) שהיה מפסיד נכסו מלוג שלה : **תרי קיטרי עבדו ביה** . שני קטרים עשו עליו לרעתו : **וסרי מיאנס חדא זימנא** . בצעלה ואמאי קתני ותמאן ותקשא : **רוגס אני** . שמה חורה : **פרתי קמני** . ללא למייהר למאן זימנא אחריתי אלא קמני מיילי ניהו ממאנת וממאנת מליארים לאחר עד שתגדיל כדי שלא תחזור ותמאן בשני או אס לרסה להגשא ממאנת בצעל ותקשא לאלטר דהו לא ממאנת לביט שמיא דנשואה היא :

ומציא עקרא אלא ביאה ומאמר דהוא קעביד מציא עקרא זיקה דרחמנא רמא עלה לא מציא עקרא עולא אמר ממאנת אף לזיקתו מאי טעמא נישואין קמאי קא עקרא איחיביה רבא לעולא *כל שיכולה למאן ולא מיאנה צרתה חולצת ולא מתייבמת ואמאי *תמאן השתא ותעקרניהו לנישואין קמאי ותתייבס צרתה צרת ערוה שאני דתני רמי בר יחזקאל *מיאנה בבעל מותרת לאביו ביבס אכורה לאביו אלמא בשעת נפילה נראית ככלחו הכא נמי בשעת נפילה נראית כחו אמר רב *מיאנה בזה אכורה לזה מיד דהוה אבעלת הגט בעלת הגט לאו כיון דאיתסרא לה לחד איתסרא (ה) ליה לכולהו הכא נמי לא שנא *וישמואל אמר *מיאנה בזה מותרת לזה ולא דמיא לבעלת הגט בעלת הגט הוא דקא עביד בה הכא היא קעבדא ביה דאמרה לא רעינא כך ולא צבינא כך כך הוא דלא רעינא הא בחברך רעינא רב אסי אמר מיאנה בזה מותרת אפילו לו לימא רבי אושעיא סבירא ליה דאמר אינה ממאנת לזיקתו בחד יבס הכי נמי דמציא עקרא הכא בשני יבמין עסקינן דאין מיאון לחצי זיקה כי אתא רבין אמר רבי יוחנן מיאנה בזה מותרת לאחין ולא הוודו לו מאן לא הוודו לו

בית שמאי אמרי לה רב אסי : בית שמאי אומרים בפניו וכו' : תניא אמרו להן בית הלל לבית שמאי והלא פישון הגמל מיאנה אשתו שלא בפניו אמרו להן ב"ש לבית הלל פישון הגמל במדה כפוישה מדר לפיכך מדרו לו במדה כפוישה מדקא אכיל פירי פשיטא נשואה היא והאמרי ב"ש נשואה לא כמאנה תרי קיטרי עבדו ביה : בית שמאי אומרים בפני בית דין וכו' : תנן התם *החליצה והמיואנין בשלשה מאן תנא אמר רבה בית שמאי היא אב"י אמר אפי' תימא בית הלל עד כאן לא קאמרי בית הלל אלא דלא בעינן מומחין אבל שלשה בעינן כדתניא *בית שמאי אומרים בפני בית דין וב"ה אומרים בפני בית דין ושלא בפני בית דין ואלו מודים שצריך שלשה רבי יוסי בר יהודה ורבי אלעזר ברבי *שמעון מבשרין בשנים אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן הלכה *כאותו הווג : בית שמאי אומרים תמאן וכו' : והא מיאנה חדא זימנא אמר שמואל עד שתגדיל ותאמר רוצה אני במיאונים הראשונים עולא אמר תרתי קתני או שתמאן ותגדיל ותיארים או שתמאן ותנישא לאלטר בשלמא עולא היינו דקתני עד שתגדיל *ותנישא אלא לשמואל עד שתגדיל ותאמר מיבעי ליה קשיא : **מתני'** אי זו היא קטנה שצריכה למאן כל שהשיאוה אמה *ואחיה לדעתה יהשיאוה שלא לדעתה אינה צריכה למאן רבי תנינא בן אנטיגנוס אומר 'כל תינוקת שאינה יכולה לשמור קידושיה אינה צריכה למאן ר' (ג) אלעזר אומר אין *מעשה קטנה כלום אלא כמפתה בת ישראל לכהן לא תאכל בתרומה בת כהן לישראל תאכל בתרומה רבי אליעזר בן יעקב אומר כל עכבה שהיא מן האישי כאילו היא אשתו כל עכבה שאינה מן האישי כאילו אינה אשתו : **גמ'** אמר רב יהודה ואמרי לה במתניתא תנא בראשונה היו כותבין גפ מיאון לא רעינא ביה ולא צבינא ביה ולית אנא בעיא להתנסבא ליה כיון דחוז דנפיש דיבורא אמרי

לא תאכל כו' דכמי שלא נשאת דמי : כל עכבה כו' . כל מה שהיא מעוכבת אללו בצבינו כאילו היא אשתו ובמנרא מפרש מה היא : **גמ'** אחי

מתני' אין מעשה קטנה אלא כמפתה בת ישראל לכהן כמפוסה . דקתני צח ישראל לכהן

תוס' תד מקמאי ר' חנינא בן אנטיגנוס אושר איוו היא קטנה שצריכ' למאן כל שידועת לשמור קדושה אינה יודעת אינה צריכה למאן כדר חכמינו בזה כל הצורך בניסין בפי' התקבל :

[ל"ג ב]

[ל"ג ג]

[ל"ג יב]

[ג"ז טז]

[ל"ג יב]

הגהות הב"ח (ה) גמ' איתסרא לס לכולהו : (ג) שם במשנה ר' אליעזר אומר : (ג) רש"י ד"ה כל שיכולה וכו' שאין זו לרס הכז : (ד) ד"ה דתני רמי וכו' דעקרתיהו לנשואין .

ל"ג קא : פסודין ב

ל"ג קא : [ע"ש דאיתא בפני ב"ד סוסחיים]

[ל"ג קא : פסודין ב' יוסי]

ג"ז טז

[ל"ג קא : פסודין ב' יוסי]

[גירסת רי"ף וד"ס א' אחיה]

ל"ג טז : [קמן קמ'] כפוסה קא .